

[Socialministeren]

Til *ministeren for skatter og afgifter* (9/12 77) af:

Henrik Toft (V):

»Finder ministeren det rimeligt, at amtskatteinspektoratet i Herning i forbindelse med gaveafgiftsberegning forlanger handelspriser på fast ejendom ved familiehandler fastsat til 20 pct. over 16. alm. vurdering, medens der andre steder i landet accepteres priser, der ikke ligger over 16. alm. vurdering?«

(Spm. nr. 244).

Begrundelse.

Det har hidtil været sådan, at i vurderingsåret har man accepteret vurderingssummen som grundlag. Denne praksis følger man stadig i nogle amter, medens der andre steder f. eks. i Herning allerede forlanges 20 pct. over vurderingen fra 1. april i år. Det gør det vanskeligt for såvel sælgere som købere, og det er med til at give priserne et ekstra løft og det i en situation, hvor der med en rimelig overgang til kontantvurderingsprincippet i stedet for netop lægges op til en afdæmpning af prisstigningerne.

Besvarelse (20/12 77):

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Det stillede spørgsmål giver mig anledning til at udtale følgende:

Det er fra amtskatteinspektoratet i Herning oplyst, at det siden 1. april 1977 har modtaget og færdigekspederet ca. 220 gaveanmeldelser, hvoraf lidt over halvdelen har omfattet overdragelser af landbrugsejendomme. Blandt de øvrige har der været et antal tilfælde af handel med andre faste ejendomme. Inspektoratet har indtil nu for ejendomme med normal prioritering lagt den ved 16. almindelige vurdering ansatte ejendomsværdi til grund ved gaveafgiftsberegninger og mener ikke i noget tilfælde at have forlangt handelsprisen for en normalt prioriteret ejendom ansat 20 pct. over den ved 16. almindelige vurdering ansatte ejendomsværdi i forbindelse med nogen gaveafgiftsberegning.

Det er i et vist omfang forekommet, at de parter, der har anmeldt gaver, af egen drift har anvendt værdiansættelser, der ligger over

16. almindelige vurdering, hvilket inspektoratet i så fald har taget til efterretning.

Opmærksomheden henledes på, at godkendelse af handelspriser svarende til 16. almindelige vurdering forudsætter samme sædvanlige prioriteringsvilkår som de ved vurderingen forudsatte. Er prioriteringen lavere end sædvanligt, idet den kontante udbetaling og/eller den ydede gave er tilsvarende højere, vil parterne kunne få godkendt en lavere handelspris end den, der gælder ved salg på normale vilkår, også en lavere handelspris end den ved 16. almindelige vurdering ansatte ejendomsværdi. Er prioriteringen på den anden side højere end sædvanligt, idet den kontante udbetaling og/eller den ydede gave er tilsvarende nedsat, må den handelspris, der skal kunne godkendes, sættes tilsvarende højere. Dette led af prøvelsen af parternes værdiansættelse er ikke knyttet til ejendomsværdiansættelserne.

Det er i to tilfælde forekommet, at prioriteringen i overdragne ejendomme har været så meget højere end sædvanligt og den kontante udbetaling og/eller den ydede gave så meget lavere end sædvanligt, at parterne beregnet efter de ved 16. almindelige vurdering forudsatte prisforhold normalt ville have aftalt en overdragelsessum på et højere beløb end ejendomsværdien ved 16. almindelige vurdering, hvorefter inspektoratet som følge af de aftalte, usædvanlige vilkår har forlangt en højere værdiansættelse end ejendomsværdien ved 16. almindelige vurdering. I det ene tilfælde har der været tale om en værdiansættelse ca. 3 pct. over ejendomsværdien ved 16. almindelige vurdering. I det andet tilfælde har der været tale om en værdiansættelse ca. 9 pct. over ejendomsværdien ved 16. almindelige vurdering, hvor en ejendom, der ved 16. almindelige vurdering er ansat til en ejendomsværdi på knap 1 mill. kr., ved overdragelsen var prioriteret 300.000 à 350.000 kr. højere end sædvanligt og den kontante udbetaling og/eller den ydede gave var tilsvarende lavere end sædvanligt.

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (9/12 77) af:

Poulsgaard (FP):

»Mener ministeren, at det er ARTEs opgave at gå ind i pladebranchen, således som det fremgår af dagspressen at ARTE har gjort?«